

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

III. évfolyam

2002/
Április

A Haltermelők Országos Szövetsége
és a Halászzati Terméktanács információs és marketing hírlevele

Az együttműködés talaján

A Halászzati Terméktanács legutóbbi, március 12-ei közgyűlése után volt miről beszélgetni Balogh József elnökkel. Az elnökség beszámolt az elmúlt évben végzett munkájáról, a marketing tevékenységéről, a 2001. évi költségvetés alakulásáról, egyben az idei költségvetési terről. Elfogadták a felügyelő bizottság jelentését. Tájkézzató hangzott el a Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászzati Terméktanács tevékenységéről és együttműködéséről. Ismertették a terméktanács etikai kódex tervezetét. Mindezt csupán azért idéztük fel (a közgyűlésről szóló részletes beszámolót lapunk 8. oldalán olvashatják), mert valamennyi napirendi pontban érdemleges, konstruktív vita zajlott. Egy biztos: egyre közeledünk az Európai Unióhoz történő csatlakozás idejéhez, s a csatlakozásig hátralevő, mondjuk, két évben még sok a tennivaló ebben a kicsi, ámde nem egységes ágazatban.

• Az elnöki beszámolóból kitűnt, hogy az elmúlt két évben a pontytermelés nem növekedett, de nem is csökkent, miként az összes étkezési hal termelt mennyisége is stagnál. Mi ennek az oka?

– Való igaz, hogy az összes étkezési haltermelés évek óta 20 ezer tonna körül mozog. Az látszik az adatokból, hogy 1996-ig nem voltak piaci gondok, mivel addig csökkenő tendenciát mutatott a termelés. Ennek oka a privatizáció után kialakult helyzet, ami azt tükrözte, hogy a tógazdáknak elfogyott a pénzük, és nem tudták elegendő tenyészhalat kihelyezni a tavakba. Viszont az utóbbi 6-7 évben felfutott a termelés, és az étkezési hal termelése 19 ezer 500-600 tonna körül stabilizálódott. Azt látni kell, hogy ez még nem csúcsra járatása a termelésnek, ha ezt nem tudjuk megteremteni, először a ám ahhoz, hogy többet tudjunk termelni,

stabilizálni kell a piacot. Vizsgáljuk meg a piac egyes elemeit. Azt gondolom, hogy a vertikum egyes szereplőinek kell egyezsége jutni, ami alatt azt értem, hogy az érdekkörök – vagyis a termelők, a feldolgozók és a kereskedők – között kell jó együttműködést kialakítani. É nélkül aligha lehet stabilizálni a belpiacot. Az látszik ugyanis, hogy ha csak néhány száz tonnával több halat termelnék (elsősorban pontyot), máris felborul az egyensúly. Azért a pontytermelést említem, mert ma is ez a faj adja ki az összes termelés 60 százalékát, ugyanakkor a hazai adottságainak is a pontytermeléshez a legjobbak. Az értékesítési biztonságot kell kialakítani ahhoz, hogy a termelők megtalálják számításait. Ha ezt nem tudjuk megteremteni, először a kisebb gazdaságok mennek tönkre, majd ké-

Ha a partneri kapcsolatok létrejönnek, akkor az igények is jobban kielégíthetők. S mindez az uniós csatlakozás szempontjából is fontos, hiszen ha idehaza adott a termékpályán a partneri kapcsolat, akkor várhatóan a csatlakozás után is, amikor már nem lesz védelem a magyar piacra sem, élnek majd ezek a kapcsolatok, és védik a hazai termelést.

Tartalom:

Óvakodj a koi herpesz vírustól!	3
Nő az érdeklődés a horgásztatás iránt	4
Ami a Széchenyi Viktor-díj mögött húzódik	4
Vízügyi és halas szakemberek tanácskozása Szarvason	6
Alapszabályt módosított a terméktanács	8

sőbb a nagyobb gazdaságok is megsínylik ezt.

• Mit jelent az egyes érdekkörök megegyezése?

– Azt, hogy a megfelelő partnerek egymásra találjanak, hosszú távú kapcsolatok jöjjenek létre, s egy olyan láncnak kell kialakulni a kisebb termelők érdekében, amelyben a megfelelő tenyészanyagot beszerezhetik, és a neki is megfelelő áron értékesíteni tudja a megtermelt halat. Azt is látni kell, hogy a stabil kapcsolatok azért nem alakultak ki eddig, mert nem volt a termelés sem állandó jó színvonalú, elegendő mennyiségű. Ha a partneri kapcsolatok létrejönnek, akkor az igények is jobban kielégíthetők. S mindez az uniós csatlakozás szempontjából is fontos, hiszen ha idehaza adott a termékpályán a partneri kapcsolat, akkor várhatóan a csatlakozás után is, amikor már nem lesz védelem a magyar piacra sem, élnek majd ezek a kapcsolatok, és védik a hazai termelést. S még valamit: az adatokból kiolvasható, hogy az egyes negyedévenkénti halértékesítés is stabilizálódott. Korábban a negyedik negyedévben értékesítették az összes halmennyiség több, mint

(Folytatás a 2. oldalon)

2002. A HAL ÉVE –

ORSZÁGOS GASZTRONÓMIAI RENDEZVÉNYSOROZAT

Egyen halat
finom!
fálat

SZERKESZTI:
Szerkesztő Bizottság
FELELŐS SZERKESZTŐ:
Hajtun György

Az együttműködés talaján

(Folytatás az 1. oldalról)

felét, ma ez 40 százalék körül mozog. A többi 60 százalék pedig szinte egyenletesen, 18–22 százalékban oszlik meg negyedévenként. A feldolgozási szint is növekszik, – épültek új feldolgozók, s ma nyolc feldolgozó van a hazai piacon – hiszen 5–6 éve az eladott halmennyiség 9–10 százalékát dolgozták fel, most 15–18 százalékát. Az előre-
lépés, a versenyképesség is biztosított, tehát a csatlakozás után sem kell félni a versenytől.

• Nem véletlenül szorgalmazták a korrekt, hosszú távú kapcsolatok kiépítését, hiszen az átvételi árak az utóbbi három évben eléggé hektikusan alakultak. Ez is jelzi, hogy nincs egyensúly a piacon. Ugyanakkor az is elhangzott a közgyűlésen, hogy a nagy áruházláncokkal nehéz megegyezni, dűlőre jutni... Ön is így látja ezt?

– Az áruházláncok szerepe kettős. Egyrészt nekik is köszönhető, hogy kiegyenlítettebb az ellátás, hiszen az áruházakban, egész évben, folyamatosan akarják a halat is árulni. Ez nagy kihívást jelentett a szakmának, s úgy tűnik, hogy a folyamatos ellátás kérdése megoldódott. Másrészt viszont az árban eléggé erős a diktátum az áruházak részéről. A szerződéses, a fizetési feltételek kialakítása, az akciók megszervezése tulajdonképpen kényszerhelyzetet teremtenek. Am az is kétségtelen, hogy a versenyképesség növelését is elősegítik, hiszen itt már nem a hal versenyzik a hallal, hanem az áruházakban meglévő 2–3 ezer termékkel. Ezért kényszerül rá az ágazat a versenyképesség növelésére, amelynek egyik kézzel fogható jele, hogy növekszik a feldolgozott termékek aránya, s az élő hal mellett a frissen hűtött hal iránt növekszik a kereslet. Ez tehát a fogyasztói igény, s erre kell az ágazatnak is felkészülnie. Az üzletláncok tehát jól és közvetlenül továbbítják a fogyasztói igényeket. A diktátumot persze kezelni kell, ami viszont közös feladata a terméktanácsnak és a szövetségnek, s vannak is ilyen irányú törekvések.

• Maradjunk még egy kicsit a csatlakozásnál. A halászat kis ágazatnak számít. Milyen előnyei és hátrányai vannak ennek a kicsiségnek?

– Azzal kell szembenézni, hogy az európai szabályozás zöme a tengeri halászatról szól. Tehát a termelési kvóták, a halászati lehetőségek elsősorban a tengeri halászatnál kötöttek, és lényegesen kisebb a korlátozás az édesvízi haltermelésnél. Az édesvízi halászat szabályozásában mi magyarok nem va-

gyunk elmaradva az európai szinttől. Az állategészségügyi ellenőrzés szigorú, a gazdaságok, legalábbis az EU-ba szállítók többsége a HACCP bevezetésére törekszik. Nagy eredménynek tartom a tenyésztanyag ellenőrzésének állami szintre emelését, támogatottságát. Nem ilyen jó a helyzet a feldolgozóknál, mivel a régebbi üzemek nem az európai előírások szerint épültek. Ezeknél az üzemeknél fel kell készülni az európai normákra. Bár a külpiaconról beszélünk, mégis azt kell mondanom, hogy számunkra a legfontosabb piac a hazai, hiszen a megtermelt hal 85 százalékát idehaza értékesítik. A csatlakozás után is az a feladat, hogy a belpia-

cot megtartsák a hazai termelők, ami nem jelenti azt, hogy gyengébb minőségre van szükség, mint amit az export megkövetel.

• A jól szervezett piac szerves része a marketing tevékenység. A szövetség és a terméktanács három éve indította el a pontyfogasztás növelését célzó marketing programját, s az idén a hal évét írjuk. A marketing tevékenység is hatékonyabb lenne, hogy az erőket összpontosítsanak...

– Ez megint egy nagy kérdés. A marketing munkánk a hazai piacra kell összpontosulnia, mivel itt adjuk el a megtermelt hal 85 százalékát. S itt van lehetőség arra is, hogy a nagyon szerény, egy főre jutó éves halfogyasztás mennyiségét növeljük, amit az egészséges táplálkozásra való törekvés is ösztönöz. Az ágazati marketing munkához nincs elegendő anyagi erőnk. A két szervezet marketing bizottsága felépített egy marketing stratégiát, amit csak megalkuvó módon tudunk megvalósítani. A központi keretektől csak a szükséges összeg 10–15 százalékát kapjuk különböző pályázatok útján, így nem tudjuk kellő hatékonysággal végezni a marketing munkát. Hiányzik tehát az átütő siker, s a halászok is érzik a megtorpanást. Remélem, a hal éve sikeres lesz, de éppen a pénz hiánya miatt kellett a tervekből visszavennünk. Eredetileg három napra terveztük a legnagyobb eseményt, ezzel szemben, a költségek miatt, egy napra zsugorítottuk az eseményt.

• A terméktanácsnak jelentős szerep jut a piacszabályozás alakításában. Évről évre érnek el eredményeket, s a halászati tevékeny-

ség szinte mindegyik támogatási formában szerepel. Lehet-e javítani az eredményeken?

– Jövőre is szeretnénk megtartani azokat a támogatási formákat, amelyeket eddig elértünk. Talán még néhány speciális támogatási formákat kellene kiharcolnunk, ami a halászati tevékenység sajátosságaiból adódik. Kiemelten kell foglalkoznunk a vízhasználattal kapcsolatos díjak problémakörével, ami az uniós csatlakozás szempontjából is fontos. A vízdíj jelentősen befolyásolja az ágazat versenyképességének alakulását, hiszen hátrány a számunkra, hogy olyan költségeket is fizetnünk kell, amit a versenytársaknak nem. A környező országokban sincs ilyen jellegű vízdíj. A másik kérdés a természetvédelmi törvényből adódik, mivel ennek a törvénynek, bár hét éve született, a mai napig nem lépett hatályba

a végrehajtási utasítása, amivel a problémát hatóságilag is kezelni lehetne. A védett állatok jelentős kárt okoznak a halászati gazdaságoknak, s a tógazda viseli a károk költségeit. Ezt a két kérdést mindenképpen rendezni kell. Fontos kiemelten kezelni a feldolgozók támogatását is, itt a rekonstrukciót kellene államilag is segíteni. S itt van például a halveszállító járművek beszerzésének kérdése is. Ez speciális jármű, amire a haltermelőknek nagy szükségük van, miként a speciális halászati gépekre. Ezek vásárlását is támogatni szükséges. Miután igény van a horgászturizmusra, a támogatási rendszerben ennek is helyet kell adni.

• A szövetség és a terméktanács kapcsolatáról folyt a legnagyobb vita. A mostani közgyűlésen olyan határozat született, hogy mindkét szervezetre szükség van, de az együttműködést javítani kell. Ugyanakkor egy bizottságot is felállítottak, amely arra hivatott, hogy a két szervezet jövőjének alakulására alternatívákat dolgozzon ki.

– Személyes véleményem egyezik a terméktanács döntésével, miszerint mindkét szervezetre szükség van. A mostani helyzetben ugyanis nagyon nehéz volna egyesíteni a két szervezetet, mert mindkét szervezetnek vannak speciális feladatai. A korábbiakhoz képest egyébként tárgyilagosabb hangvétellel folyt a vita, s ennek örülök. A két szervezet tevékenységét vizsgálva kiderült, hogy az egyesítés után sem volna olcsóbb az egy szervezet működtetése. Ami nehéz kérdés: szervezetiileg hogyan lehet összehozni egy érdekképviselő és egy érdekegyeztető szervezetet. Azon kell tehát gondolkodni, hogyan lehet e kettős funkciót egy szervezetben ellátni. Hogy ezt hogyan fogják hívni, az a jövő zenéje. Egyelőre előnyt látnak abban, hogy a halászság érdekeit két szervezet képviseli a hatóságoknál.

– H. Gy.

A védett állatok jelentős kárt okoznak a halászati gazdaságoknak, s a tógazda viseli a károk költségeit. Ezt a két kérdést mindenképpen rendezni kell. Fontos kiemelten kezelni a feldolgozók támogatását is, itt a rekonstrukciót kellene államilag is segíteni.

Óvakodj a koi herpesz vírustól!

Új pontybetegség Európában címmel tavaly novemberben foglalkoztunk a koi herpesz vírus problémakörével. Olyan veszélyes kórokozóról van szó, amely ha bekerülne a hazai tavakba, az egész pontyállomány veszélybe kerülne. Nem véletlen, hogy Dr. Csaba György, a cikk szerzője, az Országos Állategészségügyi Intézet osztályvezetője is arra figyelmeztetett, hogy a hazai tenyésztőknek éberem kell figyelniük a pontyokat, és különös gonddal kell ügyelniük arra, hogy ez a Nyugat-Európában pusztító vírus ne kerüljön be hazánkba.

A koi ponty ugyanis – díszhalként – bárki által behozható volt az országba. Mindaddig, amíg az FVM el nem határozta az import-stop bevezetését. Erről *Németh Antal* főállatorvos tájékoztatta a Halászati Termék-tanács tagjait. S hogy ez a helyzet nem magától állt elő, azt bizonyítják azok a levelezések, amelyeket a Haltermosz és a Halászati Termék-tanács váltottak a minisztérium szakembereivel.

Dr. Orosz Sándor igazgató a Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászati Termék-tanács nevében sürgős és hathatós intézkedést kért annak érdekében, hogy minden egyes élőhal import-szállítmány tételes állategészségügyi vizsgálata a határon történő mintavételezéssel történjen meg. A folyó évi február hó 20. és 23. napjain megkapott, az intézkedések leírását tartalmazó dokumentumok alapján a szakma nagyra értékelte a hatóság eddigi erőfeszítéseit, ám néhány szempontra érdemes felhívni a figyelmüket:

1. A hazai területen elvégzett koi herpesz vírus-vizsgálat pozitív eredménye lehetetlen helyzetet eredményezhet, hiszen azt a tényt jelenti, hogy a vírus magyar földön (vízben és belföldön lévő halban) van. E tényen nem változtat az a körülmény sem, ha az érintett populáció karanténba helyezett import-tételt! A vírus izraeli hatását ismerve ez olyan komoly kockázatot jelent, ami nem vállalható. Kérem tehát – megfontolva eredeti kérelmünknek az import teljes tilalmára vonatkozó kitételét – hogy legalább a ponty, díszponty (koi), kárász és aranyhal fajok esetében az élőhal importot határozatlan időre szüneteltetni szíveskedjenek! Amennyiben a fajok felismerése nem biztosítható, a teljes élőhal-import leállítását kérjük!

2. Fontosnak tartanánk, ha mielőbb kidolgozásra kerülne az élőhal-karantén olyan szabályai, amelyek megnyugtatóan rendeznének olyan kérdéseket, mint a karanténóráshoz használt tó (meder és víz) előzetes és utólagos fertőtlenítésének kérdései. Ennek hiányában a siker csak átmeneti lehet, hiszen pl. a használt víz - bekerülve a vízrendszerbe – akadálytalanul terjesztheti a vírust.

3. Eredeti kérelmünk arra irányult, hogy minden esetben a határon történő vétele-

zés szolgáltassa a kezdeményezett állategészségügyi vizsgálatokhoz szükséges mintát. A leírt vizsgálatok e tekintetben nem egyértelműek, hiszen a beléptetéshez kötik az igazolásokat. Nem tűnik életszerűnek, hogy a halszállító járművek a határon várakozzanak a vizsgálati eredmények megérkezéséig. Ha pedig a vizsgálati anyag és eredmény más úton jön létre, akkor annak használhatósága meglehetősen aggályos. Ebben a vonatkozásban is kérjük a megnyugtató értelmezést.

4. Rendkívül fontos lenne, ha a bejövő halszállítmányok sorsa aggálymentesen követhető lenne. Erre nézvést nem találtunk érdemi eligazítást a kiadott intézkedésekben.

A hazai pontyállomány sikeres megvédelése érdekében minden egyes élőhal import-szállítmány tételes állategészségügyi vizsgálata a határon történő mintavételezéssel történjen meg, illetve az állategészségügyi szolgálat rendelje el a megvizsgált szállítmányok karanténba helyezését. A kezdeményezett tételes állategészségügyi ellenőrzés irányuljon:

a) a halak külső megjelenésére: töröttség; külső élősködők jelenléte; belső bakteriális megbetegedések külső megjelenése (bőrfekélyek); valamint

b) szermaradványok kimutatására, különös tekintettel a malachitöldre és antibiotikumokra; továbbá

c) az Izraelből kiindult, immár Európa számos országában kimutatott koi herpesz vírus kiszűrésére.

Szükségesnek tartjuk az import szállítmányok szigorú nyomon követését is.

Kezdeményezésünk indokolásaként a következőket adjuk elő:

Jelenleg Magyarország halegészségügyi helyzete jónak mondható, járványos halbetegség évek óta nem fordult elő. A magyar halállomány minősége a szermaradványok tekintetében is kiváló. A szomszédos országokból indult több szállítmány is fennakadt a szermaradványokat vizsgáló nyugat-európai szűrőn. Az izraeli pontyállományt kiírtó koi herpesz vírust kimutatták Angliában, Hollandiában és Belgiumban – elsősorban a díszhal populációban, de megjelent Németország – és egyes hírek szerint: Csehország – pontyállományában is. Mindezek alapján veszélyeztetve látszik a hazai halfogyasztó, de a magyarországi haltermelés döntő hányadát kitevő magyar pontyállomány is.

Ebben a helyzetben a legbiztosabb védelmet az élőhal-import teljes leállítására jelenthetné, de – ha ennek feltételei nem teremthetők meg – mindenképpen indokolt a kellő szigorral, és az importőrök költségén végrehajtandó állategészségügyi óvintézkedések bevezetése.

Dr. Németh Antal a termék-tanács közgyűlésén határozottan a teljes import-stop bevezetését tartotta helyesnek. A stop fenn-tartása mindaddig szükséges, amíg a koi herpesz vírus elleni védekezés meg nem oldott.

h-n

Új tagozat alakult

A Haltermelők Országos Szövetségének legutóbbi elnökségi ülésén dr. Orosz Sándor igazgató beszámolt az előző elnökségi ülés óta eltelt időszak fontosabb eseményeiről. Megtárgyalták a fehér könyv első olvasatát, s az a határozat született, hogy a Halászati Termék-tanács is jelenjen meg a címlistában. Így a halászati ágazat teljes köre olvasható a gazdasági beszámolóban. E napirend kapcsán született meg az a döntés is, hogy a horgásztatási tevékenységhez kapcsolódó gazdaságok számára – a szövetségen belül – külön tagozatot hoztak létre, melynek vezetője *Borbély Gyula*.

Tájékoztató hangzott el a szövetség és a termék-tanács tevékenységéről és együttműködéséről. Az elnökség tagjai-

nak határozott álláspontja, hogy a hatékony képviselet érdekében egy egységes szervezetet van szükség. De hogy mikor jöjjön létre ez a szervezet, arról most korai volna döntenie, mert nem tudni, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozásig, és az után miképpen kell a szervezeteknek felállniuk ahhoz, hogy az érdekképviseleti tevékenységet hatékonyan lássák el. A termék-tanács közgyűlésén elhatározták, hogy a két szervezet hozzon létre 5-5 főből álló bizottságot, amely a jövő kérdésének alternatíváit dolgozza ki. A bizottságba *Csoma Antalt*, *Németh Istvánt*, *Kiss Ferencet*, *Lévai Ferencet* és *Orosz Sándort* delegálta az elnökség. A halászat és a vízgazdálkodás közös érdekű kérdéseiben is állást foglalt az elnökség. A legégetőbb problémákat a sarvasi közös tanácskozáson adták a vízügyeseknek (lásd cikkünket az 5. oldalon).

Nő az érdeklődés a horgásztatás iránt

A 9. Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállításon (FeHoVa) – március 21.-től 24-ig tartott – négy halas cég volt jelen: a Kőrösi Halászati Szövetkezet, a Fisch-Coop Bt., a Gyomaendrődi Halászati Szövetkezet és az Aranypony Rt. Az idei rendezvény minden eddigi rekordot felülmúlt, hiszen 2740 négyzetméteren 125 kiállító mutatkozott be a Hungexpo B pavilonjában. Idén is nagy vonzerőt jelentett a bőséges kínálat, hiszen szezon előtt, a vadászat, a horgászat kedvelői nemcsak megismerkedhettek a modern felszerelésekkel, kiegészítőkkel, hanem meg is vásárolhatták azokat. A halászati ágazat képviselői közül Lévai Ferencet, az Aranypony Rt. vezérigazgatóját, és Csoma Gábort, a Fisch-Coop Bt. ügyvezetőjét kérdeztük.

• Szolnoki Millér, horgászatban pillér!
Ez a szlogen volt olvasható a Fisch-Coop Bt. ízlésesen elkészített standján. Mit takar ez a mondas? – kérdeztük Csoma Gábort.

– A pillér szerepet egyelőre még csak megelőlegeztem a vállalkozásnak. Két éve kezdtünk el foglalkozni a horgásztatással, a Millér nevű tógazdaságunkban, ami egyre nagyobb sikereket hoz. Tavaly már szép eredménnyel zártuk az évet, a horgászok is egyre inkább megkedvelik ezt a szolnoki tavat.

• Mit nevez Ön szép eredménynek?
A kifogott hal mennyiségét, avagy a vendégek létszámát?

– A legnagyobb elégedettséget az jelenti, hogy a nálunk horgászók nyolcán százaléka visszatérő, visszajáró vendég. Úgy tűnik, elértük azt a célt, hogy biztos vevő-

kör alakult ki. Tavaly például 250 mázsa halat értékesítettünk ebből a tóból úgy, hogy kihagyhattuk a kereskedelmi láncokat. S büszkén mondhatom, hogy már csaknem százezer ember fordult meg, a családdal együtt a tónál a nyitás óta.

- **Hogy érti azt, hogy családdal együtt?**
– Számunkra az is nagyon fontos, hogy ne csak a horgász, hanem a horgászt elkísérő családja is jól érezze magát. A gyerekeknek játszótér, az anyukáknak egy nyugodt hely szükséges a kikapcsolódáshoz. Miután a milléri tónál mindez megtalálható, az emberek megkedvelték a helyet.
- **Mit remél attól, hogy itt a kiállításon is bemutatja a tavat?**

– A FeHoVa-ra azok az emberek látogatnak ki, akik kedvelik a horgászatot. Így módunk van azzal a széles táborral találkozni, akikből hosszú távon szeretnénk megélni. A reklám- és szóróanyaggal szeretnénk az ismertségünket növelni, hiszen az a cél, hogy országosan is ismertté váljunk. Jelenleg ugyanis elsősorban a kelet-magyarországi régióban vagyunk népszerűek.

- **Kétségtelen, hogy az idén elindult egy, a horgászturizmust fejleszteni kívánó**

Ami a Széchenyi Viktor-díj

Lévai Ferenc, az Aranypony Rt. vezérigazgatója március 15-e alkalmából vehette át a Széchenyi Viktor díjat. Ezt a kitüntetést negyedik alkalommal ítélték oda azoknak a Fejér megyében élő és dolgozó vállalkozóknak, akik az elmúlt évben, években sokat tettek a megye s a vállalkozásuk fejlesztéséért. Az egész halászati ágazatnak öröm, hogy a halastónál végzett innovatív munkát ily módon is elismerik.

• Lévai úr, Önök először vettek részt a FeHoVa-n. Miért?

– Talán, mert most állt össze olyan anyagunk, amivel érdemes a nagyközönség előtt is megjeleníteni. A FeHoVa nem halászati kiállítás, s nem elsősorban a halászsátról szól, hanem a szabadidős programokról, amelyet szolgáltatásszerűen – lásd bérhorgásztatás – mi is végzünk. Úgy gondolom, hogy ezt a programot nem eladni kell, és több vevőt vonzani oda, hanem finomításra van szükség, a szolgáltatást igénybe vevők igényeit is jobban meg kell ismerni. Új kapcsolatokat építettünk ki, s az már most látszik, hogy a szálláslehetőségeket meg kell oldanunk. Erre ugyanis nagy az igény, különösen csoportok számára, így a közeljövőben a fejlesztési munkánk arra irányul, hogy elfogadható szálláshelyeket alakítsunk ki a 2-3 napra érkező horgászok számára.

• Rétimajorban gazdag a látnivaló, s eleget a hal is...

– Való igaz, hiszen halkínálatban mindent tudunk teljesíteni, s most már ott

tartunk, hogy idényhez szabjuk a halkínálatot. Most tavasszal például úgy indulunk, hogy előkészítünk egy extra nagy halastavat, amelyből akár öt kilón felüli pontyokat is foghat a horgász. Ahogy a víz melegszik egy kicsit, hozunk be afrikai harcsát, illetve amerikai cutfischt, hogy legyen bár mikor horoggal fogható ragadozó. Rohanó világunkban a horgászás is rohanóvá vált, mindig, mindenki lehetőleg gyorsan akar zsákmányt szerezni. Ezt békés halakkal nem lehet kiszolgálni, a keszeg, a kárász, a ponty egy rendes déli szelvényben az úr Istennek sem hajlandó enni. Ezzel szemben az afrikai harcsa a libatollra is ráharap. Szóval meg kell teremteni a folyamatos szórakozási lehetőséget mindenki számára. Törődni kell a gyerekekkel, a családdal is, s az ő igényeiket is ki kell elégíteni.

• Kötötték-e üzletet a kiállításon? Van-e marketing értéke egy ilyen rendezvénynek?

– Engem meglepett, hogy mekkora a marketing értéke egy ilyen kiállításnak. A legfontosabb az, hogy megismernek bennünket. Ötször ennyi pénzzel sem érhetjük el azt, amit itt elértünk, hogy a szórólapjainkat szétviszik az országban, személyesen beszélgetünk a látogatókkal. A személyes kontaktus nagyon nagy dolog, jól ismerjük a prospektusok, meghívók sorsát, amit postán kapunk. Ha viszont személyesen jön el, váltunk egymás-

Az étkezési ponty és busa termelői árai (Ft/kg) 2002. év 12. hét (március 18. – március 22.) az ország egyes régióiban		
Régió megnevezés	Ponty	Busa
Dél-Alföld	490-500	180
Észak-Alföld	470-500	180-190
Dél-Dunántúl	470-520	140-160
Közép-Magyarország	500	180
Az étkezési ponty és busa fogyasztói árai (Ft/kg) 2002. év 12. hét (március 18. – március 22.) az ország különböző piacain		
	Ponty	Busa
Budapest Nagycsarnok	700	300
Rákóczi tér	700	-
Fehérvári u.	720	300
Békásmegyer	750	390
Lehel tér	750	300
Debrecen	700	400
Győr	620	330
Miskolc	650	380
Pécs	650	280
Szeged	630	260
Szekszárd	660	280

(Forrás: Halászati Terméktanács)

program a Széchenyi terv keretében, amelynek révén a halászati és a horgászati tevékenység közelebb hozható egymáshoz. Önök kapcsolódtak ehhez a programhoz?

– Igen, és minél jobban szeretnénk részeseivé válni a programnak a Haltermelő Országos Szövetségének, illetve munkatársainak segítségével. S nem csak a Széchenyi terv, hanem a SAPARD program minket érintő projektjeihez is kapcsolódni kívánunk. Már csak azért is, mert úgy gondolom, hogy a mi régióknak – értsd alatta Közép-Kelet-Magyarországot – más kitörési lehetősége talán nincs. Mert vízünk rengeteg van, a horgászati lehetőségek kiválóak, amelyeket „csupán” jól kell eladni.

• **Eladható-e így a régió? Van-e eleendő látványosság, amivel nem csak a hazai, hanem a külföldi horgászt is ide csalogathatják?**

– Mi nem csupán a horgásztavat reklámozunk, hanem a Halász Kft. által – amelynek szintén ügyvezetője vagyok és Szolnok megyében 4000 hektár természetes vízterületen gazdálkodik –, indított olyan programokat például Nagykovácsi térségében, amelyek során az őshonos mesterségekkel

ismertetjük meg a látogatókat. Ez által a külföldi vendégnek is alkalma nyílik együtt vadszárnia, kecéznie a halással. Ez a két terület tehát összeköthető.

• **Van-e eleendő hal a tóban és a 4 ezer hektáros természetes vizekben?**

– A természetes vizek hallellátottsága rendkívül változatos. Van olyan időszak, amikor kedvező a vízállás akár a Tiszán, akár a holtágakon, amikor szinte hihetetlen eredményeket produkálnak a horgászok és a halászok is. Csak példaként említem, tavaly volt egy olyan gödre a Tiszán, ahonnan 55 mázsa kecseget halásztunk ki. Ilyet még a legidősebb halásznunk sem halott az előtt. Ebből is látszik, hogy vannak tartalékok a természetes vizeknél. Egy biztos, még nagyobb gondot kell fordítani a területek és értékeik megőrzésére. A környezetvédelem szempontjából is, mert sajnos a szemetelés nagy problémát jelent, de próbáljuk az emberek mentalitását megváltoztatni. Azt hiszem, igazi kultúrkörnyezetet kialakítva, az emberek békésen tudnak pihenni, kikapcsolódni, bízom benne, hogy hal is lesz, amit aztán meg is tudnak fogni.

mögött húzódik

sal néhány szót, ha megnézte a térképet, kapott egy szép katalógust a rétimajori bázisról, az lényegesen nagyobb előnyt jelent, mint bármi más. Közvetlen üzleti eredményről még nem lehet beszélni, hiszen az majd ez után jön létre. Amikor eljön a horgász és horgászok, mondjuk a családdal együtt, s a kifogott halat megveszi és elviszi. Ezzel együtt számomra meglepően sokan érdeklődtek, de azt gondolom, hogy a 300 ezer horgász egyre jelentősebb tábora az ilyen típusú szolgáltatásokat veszi igénybe.

• **Mit hoz a jövő a horgászok és a halászok kapcsolatában?**

– Nem csak a halászságnak, de az egész magyar mezőgazdaságnak az egyik kitörési pontja az az agrárturizmus, amely lassan-lassan gyökeret ver. A lovas túrussal kezdődött, de én a szedőmagad mozgalmat is már ennek tartom. Ha ugyanis egy család elmegy barackot, almát, körtét szedni, akkor annak nem csak az a haszna, hogy elvitték a gyümölcsöt, hanem az is, hogy a család kimozdult. S ha még a szolgáltatás színvonalát is emeljük, például befőzési tanácsadással, büfé felállításával, az is meghozná a hasznát. Az agrárágazatnak tehát meg kell találnia azokat a formákat, hogy az emberek kicsalagassza a természetbe, legyen az paprikaszedés vagy horgásztatás. S aki eljön horgászni, az sokkal több halat fogyaszt, mint az átlag. Így tehát a közvetlen

marketing értéke is nagy. Ha egy hónapban csak egyszer jön el valaki horgászni, az legalább két kiló halat hazavisz, ami egy évben már 12 kilogrammot jelent. Jelenleg alig 3 kilogramm az egy főre jutó éves halfogyasztás.

• **Gratulálunk az innovációs díjához!**

– A gratulációt köszönöm. Úgy érzem, nagy elődök méltatlan utódja vagyok... Ez a díj Fejér vármegye nagy alakjáról, Széchenyi Viktorról kapta a nevét, aki több cikluson keresztül volt a vármegye főispánja. Ebben a tisztségében igen sokat tett a megye civilizált állapotának megteremtéséért, fejlesztette az úthálózatot, sokat tett az egészségügyért, hozzá kapcsolják Fejér megye felemelkedését. A díjat azoknak az embereknek ítélik oda, akik a megyében ezt a hagyományt, az építést, a teremtést, az újat akarás tevékenységét folytatják. Nagyon nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy rám esett a választás, s mint minden kicsi és hiú ember, így magam is azt gondolom, hogy folytatni kell a munkát. Az ország akkor épül, fejlődik, ha teszünk érte valamit. Rétimajorban már sok látogatót vonzott a halászati múzeum, az ősi halászkunyhó és halászati eszközök, az építettünk egy konferenciatermet, laboratóriummal és vendégszobákkal. Hozzáfogtunk a biohal program megvalósításához. A hagyományos és klasszikus tógazdálkodás tehát csak egy alap, amit művelni kell, de minden más elemét meg kell újítani. A halastóval rengeteg mindent csinálhatunk azon kívül, hogy pontyot termelünk benne.

H. Gy.

• **Mondana néhány szót a Fisch-Coop Bt.-ről?**

– A cég az idén 260 hektáron gazdálkodik, ebben van saját tulajdonú és bérelt tófelület. Főként az egy és kétnyaras ponty előállítására szakosodtunk, hiszen a szajoli halkeltető szintén a mi tulajdonunkban van. Tavaly kiemelkedő eredményeket értünk el a szaporításban, mert 200 millió darab zsenge halat bocsátottunk ki a keltetőből. A horgászpiacon sem hagyjuk figyelmen kívül, hiszen több horgász egyesülettel állunk szoros üzleti kapcsolatban. És a MOHOSZ-szal is, hiszen az egyik bázis területük nálunk található. Itt a nyurga pontyok szaporításával foglalkozunk, s elmondható, hogy ebben idehaza piacvezetők vagyunk.

• **Hogyan látja a halászati tevékenység jövőjét Magyarországon?**

– A halászati tevékenység előbb-utóbb kettéválik. Az egyik fele a kereskedelemről akar megélni, a másik oldal a horgásztatásból próbálja az egzisztenciáját hosszú távon megteremteni. Én az utóbbihoz tartozom, már csak azért is, mert a hazai kereskedelmi láncok igényeit nem tudnám folyamatosan kielégíteni, mivel nincs ekkora területünk. Ezzel együtt azt gondolom, hogy békésen megférhetünk egymás mellett, s nem kell egymás piacába hirtelen, ad hoc jelleggel belenyúlni, piaci zavarokat okozni, mert ez, mindkét fél kárára válhat csak.

(h-n)

Keressük az év legjobb halfőzőjét!

Az év kiemelt eseménye a Halételek Országos Ünnepe – gasztronómiai fesztivál

A fesztivál keretében halfőző versenyt szervezünk a múlt évi helyi és regionális halfőző bemutatók és versenyek 3–3 legjobbjának részvételével.

A nevezéseket a helyi versenyek szervezőitől várjuk.

A részvétel feltétele a nevezési díj befizetése (csekken vagy átutalással 2002. április 15-éig), melynek összege 6.000 Ft/főzőhely.

A benevezett halfőzőket 2002. május 18-án 9–10 óra között várjuk a helyszíni regisztrációnál, ahol minden versenyző sorszámot húz (a sorszám a főzőhely száma, mely a zsűri eligazgatására szolgál) és egy rövid, halétel készítésével, halfőzőssel kapcsolatos ún. HALTOTÓ-t tölt ki.

A főzés 11 órától 13 óráig tart, 13 órakor a zsűri megkezdja a bírálatot.

Vízügyi és halas szakemberek tanácskozása Szarvason

A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Szakosztálya, a Haltermelők Országos Szövetsége (Haltermosz) és a Halászati és Öntözési Kutatóintézet (HAKI) „Halgazdálkodás és vízgazdálkodás: Ellentétek és közös érdekek” címmel 2002. március 28-án tanácskozást rendezett Szarvason a HAKI-ban.

A „Hal Éve” rendezvény sorozat keretében megtartott tanácskozáson több mint hatvan szakember vett részt, elsősorban a halgazdálkodás képviselőiben, de szép számmal jelentek meg vízügyi, és a közigazgatás területén dolgozó szakemberek is. A tanácskozás levezető elnöke dr. Pálfi Imre az MHT Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Szakosztályának elnöke volt. A megnyitó előadást dr. Orosz Sándor, a Haltermosz igazgatója tartotta, aki hangsúlyozta, hogy a rendszerváltozást követően gazdagabb viszonyrendszer alakult ki a vízügy és a halászat között, azonban a halászat még mindig kiszolgáltatottnak érzi magát a vízszolgáltatókkal szemben. A vízi erőforrások védelme és ésszerű hasznosítása, a vízi élőhelyek fenntartása olyan közös feladat, amely a vízzel kapcsolatban lévők partnerségét igényli. A Haltermosz új vezetése egyik feladatának tűzte ki a hal- és vízgazdálkodás kapcsolatának fejlesztését és az elnökségi tagokból alakult munkabizottság első lépésben feltárta a halastavi és természetes vízi halgazdálkodásnak a vízhasználattal kapcsolatos problémáit, és javaslatokat is dolgozott ki azok orvosolására. A Haltermosz ajánlja partnerségét a vitás kérdések megoldásában és a közös célok megvalósításában. Közös léphetnének fel például az amur telepítését mereven tiltó törvényi rendelet feloldásában, amely egyaránt szolgálna halászati és vízügyi érdekeket.

Pintér Károly az FVM főosztályvezető helyettese áttekintést adott a halászati ágazat jelenlegi helyzetéről, amely során elmondta, hogy a külföldi tőkebevonás nélkül megvalósult privatizáció a tavak műszaki állapotának leromlásával, az extenzív termelés előre törésével járt együtt. 1998 óta azonban a halgazdálkodásban egy lassú fejlődés indult meg. 2000 évben a halászati ágazat étkezési hal termelése 12 886 tonna volt,

amelynek 67%-át a ponty, 20%-át a növényevők tették ki. A természetes vízterületeknek 48%-a (a Balatont nem számítva 84%-a) van állami tulajdonban. A Halászati Törvény alkalmazása, illetve az állami vízterületek hasznosítására adása nem jelent lényeges változást a természetes vizek halászati hasznosításában.

A természetes vizek fogásában is meghatározó a ponty részaránya. Az EU csatlakozásra vonatkozóan elmondta, hogy az Európai Unió a halászati termékek piacán jelentkező igényeknek csak mintegy 53%-át fedezi saját termelésből. Így az EU jelentős összegeket fordít európai projektek finanszírozására, ami Magyarország számára is lehetőségeket jelenthet. A jelenleg meglévő hazai támogatások többsége a csatlakozás után is megmarad, azonban a nem EU-konform támogatások is fenntarthatók lesznek a csatlakozást követő négy évig. Magyarországon a ponty a meghatározó halfaj, így halászati stratégiák kidolgozása során ebből a tényből kell kiindulni.

Antók Gábor a KöViM főosztályvezető helyettese rövid áttekintést adott a halászat és a vízgazdálkodás történetéről, és megállapította, hogy néhány száz évvel ezelőtt a

meder rendezésére. A Vízügyi tárca várja a halászat javaslatát a VTT-re vonatkozóan.

A halászati ágazat képviselőinek részéről három előadás hangzott el. Lévai Ferenc az Aranypony Halászati Rt. vezérigazgatója a tógazdasági haltermelés és a vízgazdálkodás kapcsolatát elemezte, kiemelve néhány a halászatot sújtó problémát. Sajnálatos, hogy a vízszolgáltatásban csak a mennyiségi elv érvényesül, holott a piacgazdaságban ma már a szolgáltatott termék minősége kerül előtérbe. A halászat jelentős vízkészlet használati járulékat (VKJ) fizet az államnak, holott a tavakban, mint értékes vízi élőhelyeken a víz egy nagy része nem gazdálkodási, hanem ökológiai cé-

lokot szolgál. Nagy teherterhel a halászat számára az a körülmény, hogy még mindig nem született meg a Környezetvédelmi Törvénynek a védett állatok kártételére vonatkozó végrehajtási utasítása. A halászati támogatások sem veszik figyelembe a halászati tevékenységnek azt a sajátosságát, hogy pozitív hatást gyakorol egy régió vízgazdálkodására. Összességében megállapítható, hogy a halászat nem részesül egyenlő elbírálásban más víz- illetve erőforrás hasznosító, illetve élelmiszer termelő tevékenységekkel szemben.

Radóczy János a Szabolcsi Halászati Kft. ügyvezető igazgatója a természetes vízi halászat és a vízgazdálkodás kapcsolatáról szólva elmondta, hogy okszerű halgazdálkodás szükséges ahhoz, hogy jó legyen a felszíni vizek minősége, illetve, hogy azok értékes vizes élőhelyként funkcionáljanak. Saját kedvezőtlen tapasztalatai alapján szükségesnek tartja rendezni azt a problémát, ami abból ered, hogy az egyes vízügyi kezelésben lévő víztározókon a közhasznúság mértéket meghaladó szolgáltatások feltételei tisztázatlanok és vízterületenként nagy eltérések vannak a feltételeket illetően.

A Lévai Ferenc és Radóczy János által felvetettek alapját képezik annak a tanácskozás részt vevői számára is bemutatott anyagnak, ami a halászat és a vízügy közötti további párbeszéd vitaanyagaként fogadtak el a résztvevők (1. sz. melléklet).

Az utolsó előadásban dr. Váradi László a HAKI igazgatója azoknak a kutatásoknak az eredményeiről számolt be, amelyek a

Összességében megállapítható, hogy a halászat nem részesül egyenlő elbírálásban más víz- illetve erőforrás hasznosító, illetve élelmiszer termelő tevékenységekkel szemben.

A megnyitó előadást dr. Orosz Sándor, a Haltermosz igazgatója tartotta, aki hangsúlyozta, hogy a rendszerváltozást követően gazdagabb viszonyrendszer alakult ki a vízügy és a halászat között, azonban a halászat még mindig kiszolgáltatottnak érzi magát a vízszolgáltatókkal szemben.

gyobb konfliktus a VIZIG-ek és a halászati hasznosítók között. A jövőt illetően jó együttműködési lehetőség kínálkozik a Vársárhelyi Terv Továbbfejlesztése (VTT) Program keretében, különös tekintettel a síkvidéki tározók építésére és a nagyvízi

vízi erőforrások hatékonyabb felhasználására irányulnak. Bemutatta, hogy 1 m³ víz felhasználásával az intenzív tógazdasági haltermelés közel tízszer nagyobb értéket tud előállítani, mint az öntözéses szőja, vagy a rizstermesztés. Bár a víztakarékos és környezetbarát technológiák fejlesztésében hazánkban is jelentős eredmények vannak, a megújuló vízkészletekre vetített

haltermelés Magyarországon még mindig csak század része az izraelinek.

Az előadásokat élénk vita követte, mely során felszólaltak a horgászat és a környezetvédelem kompetens szakemberei is. A hozzászólások felvetések is bizonyították, hogy bár sok a vitás kérdés a természeti erőforrások hasznosítására vonatkozó szabályozókat illetően, de egyetértés van ab-

ban, hogy szükség van a különböző hasznosítók, illetve az illetékes minisztériumok közötti további párbeszédre és a specifikus problémák együttes megoldására. A szarvasi tanácskozás jól szolgálta ezt a párbeszédet és municiót adott a halászati és vízügyi szakemberek további konzultációihoz.

V. L.

1. sz. melléklet

A Haltermelők Országos Szövetségének megállapításai és javaslatai a halászatnak a vízgazdálkodás területén meglévő problémáira, illetve azok megoldására

A halászat egyik meghatározó használója a hazai felszíni vizeknek, így méltó stratégiai partnere kell, hogy legyen a vízgazdálkodással, a vízi erőforrások védelmével és hasznosításával foglalkozó intézményeknek és szervezeteknek. A halászat a maga sajátos eszközeivel hozzájárulhat a felszíni vizek minőségének javításához (pl. az EU Víz Keret Irányelvben foglalt feladatok megvalósításához), illetve a vízi erőforrások egyre inkább igényelt integrált hasznosításához (pl. Váshelyi terv keretében épülő vésztározók járulékos hasznosításához). Jelenleg megállapítható, hogy a halászat és a vízgazdálkodás együttműködésében rejlő lehetőségek messze nincsenek kihasználva.

A halászat ugyanakkor, mint vízhasznosító kénytelen olyan hátrányokat elviselni, amelyek nem segítik az egyre szükségesebb együttműködés kialakítását, illetve feszültség forrásai a halászat és a vízügyi tárca, illetve az erőforrások hasznosításának szabályozásával foglalkozó más tárcák (FVM, KÖM) között.

I. A feszültség egyik alapvető forrása a fizetendő vízdíj, amely nem veszi figyelembe a halászati hasznosítás sajátosságait, illetve amelynek mértéke nincs arányban a szolgáltatás minőségével. A vízdíjjal kapcsolatos specifikus problémák, illetve azok megoldására vonatkozó javaslatok az alábbiakban összegezhetők:

- A halászati hasznosító akkor is fizet vízdíjat, ha a vizet saját vízkivételi mű segítségével a víz elvezetésére, illetve vízkár mentesítésre létrehozott főműből nyeri. Javaslát: Ilyen esetekben a halászati hasznosító ne fizessen vízdíjat, kivéve ha az elfolyó víz díja tovább számlázásra kerül más hasznosítónak.

- A halászati hasznosító akkor is fizet vízdíjat, amikor a vízvételéssel gyakorlatilag csökkenti a vízkár kockázatot, illetve pozitív hatással van egy adott régió vízgazdál-

kodására. Javaslát: Olyan esetekben amikor a halastó feltöltése csökkenti a vízgazdálkodás terheit (árvízi és belvízi lefolyások idején, illetve téli időszakban történő vízvételés) a halászati hasznosító mentesüljön a vízdíj fizetés alól. A halastavakban történő víztározást elősegítendő, normatív támogatást érdemelne a halastavak téli időszakban maximális vízszinten tartása, illetve a jelenleginél nagyobb támogatást kaphatna a nagyobb víztömegek tározására alkalmas halastavak rekonstrukciója.

- A főműveken át szolgáltatott víz díja független a víz minőségétől. Javaslát: Harmad osztályúnál gyengébb vízminőség esetén a hasznosítót ne terhelje vízdíj, illetve részesüljön támogatásban ha a halastóból elfolyó víz minősége jobb, mint a befolyóé.

- A halastavak jelentik ma hazánk legértékesebb vizes élőhelyeit, amelyek fenntartása nem lehet csak a halászati hasznosítók feladata. Javaslát: Bizonyítottan vizes élőhelyként funkcionáló halastavak esetén a VKJ legalább 50%-os mérséklése, de végső soron az ökológiai szempontból kívánatos vízmennyiség teljes költségének a megtérítése.

II. A halászat nem kap egyenlő elbírálást sem a vízszolgáltatási támogatások sem a vízkár enyhítési támogatások meghatározása során. Az öntözővíz esetenkénti 10 Ft/m³ körüli támogatásával szemben a halászat semmilyen támogatást nem kap. Az utóbbi négy évben más mezőgazdasági ágazatoktól eltérően a halászat nem kapott aszály, ár-, illetve belvíz okozta károk után támogatást. A halászat jogosan tart igényt az egyenlő elbírálásra a támogatások meghatározásakor.

III. A természetes vizek halászati hasznosítója köteles fizetni az adott vízügyi létesítményre vonatkozóan a közérdeket meghaladó szolgáltatás díját, ami sok esetben tisztázatlan jellegű és mértékű munkákat tar-

talmaz. A vízügy és a halászat közötti jobb együttműködés érdekében a szolgáltató és a halászati hasznosító törekedjen arra, hogy a „közérdeket meghaladó szolgáltatásokat” egyértelmű megállapodás keretében, illetve ésszerű munkamegosztásban végezzék.

IV. Vízgazdálkodási és horgászati érdekből indokolt feloldani a nem őshonos amur telepítésére vonatkozó törvényes tilalmat.

A Haltermelők Országos Szövetsége ez évben munkacsoportot hozott létre a halászat vízgazdálkodási problémáinak feltárására és a megoldási lehetőségek kidolgozására. A Haltermos, a tanácskozás tapasztalatait is figyelembe véve kész tovább egyeztetni a fennálló vitás kérdések rendezése és közös programok kidolgozása érdekében.

Felhívás

Tájékoztatjuk a Gazdaságokat, hogy a Halászati Terméktanács vállalja a HACCP program kidolgozásának koordinálását a tógazdaságok részére. A program Vanyúr Krisztián közreműködésével készül el. Előzetes tájékoztatásul közöljük a Halászati Terméktanács díjszabását:

Teljes vertikumú gazdaságra:

300.000 Ft

Részüzemű gazdaságra: 250.000 Ft

Több telep esetén a módosítás:

20.000 Ft/telep

Kiszállás esetén: 20.000 Ft/mérnöki nap + utazási költség

Kérjük, amennyiben a Haltanács ajánlata érdekli, szíveskedjék az iroda telefonszámán (1 355-7019) Szanyi Juditnál jelentkezni.

Alapszabályt módosított a terméktanács

A Halászati Terméktanács 2002. március 12-én tartotta meg rendes éves közgyűlését. A megjelent tagok tájékoztatást kaptak a Terméktanács 2001. évben végzett munkájáról, köztük a Haltermelők Országos Szövetségével közös marketing program rendezvényeiről. A Felügyelő Bizottság értékelte a Haltermelés 2001. éves gazdálkodását, majd a közgyűlés elfogadta a 2002. év költségvetési tervét. Határozat született arról, hogy a két szervezet (Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászati Terméktanács) működését a továbbiakban is külön-külön, együttműködve végezze, de vizsgálni kell az egy szervezet kialakításának lehetőségét is.

A terméktanács elnöke, Balogh József beszámolt a 2001. évben az ágazatot érintő eseményekről, intézkedésekről. Kiemelte az üzletlancok egyre növekvő szerepét a halforgalmazásban. Az elmúlt két év adatai azt mutatják, hogy növekszik a hal, és haltermékek beszállított össz mennyisége, amelyen belül a friss-hűtött termékek iránti kereslet mutat egyre határozottabb emelkedést. Ennek a fogyasztói igénynek a kielégítése kikényszeríti halfeldolgozóink kapacitásainak fokozottabb kihasználását, és újak építését.

Ezzel párhuzamosan más irányú változás is megfigyelhető a fogyasztói érdeklődés vonatkozásában. Bár a halfajok közül még ma is a ponty fogyasztásának mértéke a legjelentősebb, ez a tendencia csökkenni látszik a többi halfaj növekvő kínálata mellett. Az Európai Unió tradicionálisan pontyfogyasztó országaiban azt tapasztalták, hogy intenzív reklámkampányokra van szükség a halfaj fogyasztási színvonalának fenntartására. Az Európai Unióban belül Németországban, Franciaországban, és Ausztriában az extenzív termelést szorgalmazzák. Nagy kérdés, hogy a jelenleg még az Unió határain kívül lévő országok (Csehország, Lengyelország, Magyarország) hogyan tudják fenntartani jelenlegi termelési volumenüket, miként sikerül megvédeni saját termelőbázisukat.

Az elnökség a 2001. évben kiemelten foglalkozott az export – import kérdéseivel, illetve annak szabályozásával. Az Izraelben jelentős gazdasági károkat okozó, és egyes európai országokban is kimutatott koi herpesz vírus magyarországi elterjedésének megakadályozására tett intézkedésekről dr. Németh Antal, az FVM Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrzési főosztályának vezetője adott tájékoztatást (erről szóló cikkünket lásd a 3. oldalon).

Az elnöki beszámolót követte Sipos Virág összefoglalója a marketing tevékenységről. A program 1999. évben indult, s az azóta eltelt időszak még rövid ahhoz, hogy

átütő sikerről számolhassunk be, ám a megrendezett események népszerűsége, elismertsége további lendületet ad. Az idei évben, minthogy a 2002. év a Hal Éve, csaknem 60 esemény megrendezése várható országszerte.

Dr. Balázs László, igazgató, beszámolt a terméktanács elmúlt évi pénzügyi eredményéről, mely pozitív mérleggel zárult. Évközi gazdálkodásában a Felügyelő Bizottság szabálytalanságot nem tapasztalt. A közgyűlés az idei évre 15%-os általános tagdíjemelést fogadott el.

A Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászati Terméktanács által delegált 2-2 tagból álló bizottság megvizsgálta, hogy a két szervezet egyidejű fenntartása milyen előnyöket jelent, és hatékonyabbá válna-e az érdekképviseleti munka, ha egy szervezet végezné azt. A bizottság véleményét Sztanó János ismertette, miszerint szükség van a két szervezetre, sőt különállóságuk hangsúlyozása által eltérő szerepük is jobban megmutatkozik. A közgyűlés a bizottság ezen javaslatát elfogadta, és a jövőre nézve egy olyan munkacsoport felállítását szorgalmazta, akik figyelemmel kísérik az EU feltételrendszerét, a szervezeti keretekkel illetően.

Az 5. napirendi pont keretén belül számolt be dr. Garádi Péter az Etikai Kódex jogi szakértő által javasolt apróbb módosításairól. Az Etikai Kódex iránymutatást ad arra vonatkozóan, hogy a termékpálya üzleti világában, mely magatartás tekintetében etikusként vagy elfogadhatatlannak. Célja, hogy elősegítse a konkrét etikai ügyek megítélését, eldöntését, továbbá az etikus piaci magatartás érvényesülését. A közgyűlés az Etikai Kódex tervezetét elfogadta,

egyben egyetértett azzal is, hogy 2003. május 31-éig az Etikai Bizottság tagjait 4, a közgyűlés által választott tag alkossa, akik a következők: Csoma Gábor (Fish-Coop Bt.), Fűrész György (MOHOSZ), Szabó József (ÓKO 2000 vállalkozás), és Vojtkó Pál (Bataloni Halászati Rt.).

A közgyűlés az alapszabály módosítására tett javaslatot, annak egy pontja (6/b pontja) helyett javasolt kitétel) kivételével elfogadta. Az elfogadott módosítások a következők:

- a METJ és ITJ számok helyett a BTO számokat tartalmazza az I/4-es pont.

- az I/5. pontban felsorolt célkitűzések további 3 ponttal egészülnek ki (ezek: közösségi marketing szolgáltatói tevékenység ellátása, más terméktanácsokkal való együttműködés, és a terméktanácsok szövetségének munkájában való részvétel, valamint gazdálkodás a költségvetés és/vagy a tagok által rendelkezésre bocsátott pénzeszközökkel).

- a II/4. pontja kiegészül azzal, hogy a tag kötelessége a testületi döntéseket betartani

- a III/1. pontban felsorolt önkormányzati szervek közé bekerül az Etikai Bizottság is.

- a III/6/e pontja szerint az önkormányzati szervek ülésén elfogadott határozatokat valamennyi tag számára meg kell küldeni.

- a III/9. pont új elemként kerül be az alapszabályba, mely a következőket tartalmazza: Az Etikai Bizottság 5 tagú. Tagjait a közgyűlés 3 évre választja. Feladata az eredetvédelemmel, minőségvédelemmel, a tisztességes piaci magatartással és az etikai szabályok betartásával kapcsolatos feladatok figyelemmel kísérése, az észlelés, illetve bejelentés alapján felmerült ügyek kivizsgálása, rendezése. A Bizottság az etikai ügyek elbírálását a Szervezeti és Működési Szabályzat mellékletét képező Etikai Kódex alapul vételével végzi, tevékenységéről évente a közgyűlésnek beszámol.

A továbbiakban a közgyűlés tájékoztatást kapott a taglétszámról. Jelenleg a terméktanács 81 tagot tart nyilván. A közgyűlés 3 tagot törölt a terméktanács soraiból, akik ebben a létszámban már nincsenek benne. A törlés oka a tagdíj befizetésének elmulasztása. A nyilvántartásból törölt tagok: Orosz Lajos, Dömsöd; H and H Carpio Kft., Szentlőrinc; Shubunkin Kft., Szentes.

Szanyi Judit

Bár a halfajok közül még ma is a ponty fogyasztásának mértéke a legjelentősebb, ez a tendencia csökkenni látszik a többi halfaj növekvő kínálata mellett.